

imidlertid for Tiden anset det rettest at indskrænke Lovreglen til de Tilfælde, som snarest kunne tænkes at ville forekomme. Herved vindes ogsaa den Fordel, at der kan gives Bestemmelsen en mere almen forstaaelig Form. At den i Forslagets § 2 givne Bestemmelse er saaledes begrændset, udelukker i Øvrigt naturligvis ikke, at Domstolene i Genhold til Lovens § 7 kunne anvende de almindelige Straffelove, hvor dette maatte føre til et strengere Resultat.

Til § 3.

Det er utvivlsomt en af de største Mangler i vor Straffelovgivning, at der ingen Straffebestemmelser have imod at ophidsede Samfundsklasser eller Dele af Befolkningen til Had og Forbitrelse eller til Voldsgjerninger mod andre Samfundsklasser eller Dele af Befolkningen, selv om saadant sker i offentlige Forsamlinger eller i Blade eller paa anden for den offentlige Orden faretruende Maade, f. Ex. ved hemmelig systematisk Bearbejdelse. Andre Landes Erfaring har tilstrækkelig vist, hvilke Farer for den offentlige Sikkerhed og Orden der afstedkommes ved en planmæssig Ophidselse af de forskjellige Klasser af Befolkningen imod hverandre. Det er den Maade, hvorpaa Oprør og andre vidt om sig gribende Forstyrrelser af Samfundsordenen forberedes. Men selv bortset herfra maa en saadan Virksomhed anses for et saa skammelig og demoraliserende Misbrug af Ytringsfriheden, at der er ligesaa fuld Grund til at straffe den, som der er til at straffe mange andre Handlinger, der indeholde Farer for den offentlige Sikkerhed, og som derfor belægges med Straf fra et præventivt Synspunkt. Trangen til Straffebestemmelser af denne Art er traadt stærkt frem i den senere Tid, idet der saavel i Blade som paa offentlige Møder er fremsat Ytringer, som næppe vilde blive taalte i nogen anden Stat, hvor stærke politiske eller sociale Bevægelser finde Sted, men som Statsmagten her til stor og stigende Forargelse for den rolige og lovlige Del af Befolkningen har maattet ladet hengaa upaatalte. Det er derfor paa-trængende nødvendigt, at der sættes en Grændse for disse Ophidselser, hvis fordævelige Frugter allerede have ladet sig se i Mødstand mod Øvrigheden og andre Ordener, og som, dersom de fortsættes, sikkert ville afstedkomme endnu større Ulykker og i ethvert Tilfælde bringe Landet og Folket i Miscredit som et Arnested for Anarki og revolutionære Bevægelser.

Som Straf for det ommeldte Forhold er i Paragrafen fastsat Fængsel. Foraa vidt

der imidlertid maatte foreligge Ophidselse til Voldsgjerninger af grovere Natur eller til almenfarlige Forbrydelser, vil strengere Straf kunne være at idømme i Genhold til Lovens § 1.

Til § 4.

Medens det selvfølgelig ikke vilde være vigtigt at hindre, at Regeringens Handlinger i videste Omfang gjøres til Gjenstand for offentlig Kritik og Dadel, gives der dog visse Maader, paa hvilke det ikke kan være tilladt at undergrave Statens Indretninger og Regeringens Foranstaltninger, nemlig ved offentlig at fremsætte eller udbrede opdigtede eller forvanskede Rendsgjerninger og paa et saadant Grundlag søge at gøre Statens Indretninger eller Regeringens Foranstaltninger forhadte eller foragtede. Saadant Forhold er i nærværende Paragraf foreslaet belagt med Fængelsstraf. Til en udstrakt Ret til at kritisere og dable maa der, saavel overfor de offentlige Myndigheder som overfor Private svare en Forpligtelse til ikke løgnagtigen at bagvaske. Den Retsskytelse herimod, som Bestemmelsen tilsigter at yde, er saa meget nødvendigere, som Regeringen, Domstolene og Øvrigheden ikke i øvrigt efter den bestaaende Lovgivning nyde nogen sær Beskyttelse mod Uresornærheder. I Retten til at anstille Betragtninger over virkelig stedfundne Fakta og Forhold og ud fra dette Udgangspunkt at kritisere de offentlige Indretninger eller Regeringens Forholdsregler gjør nærværende Bestemmelse ingen Indskrænkning.

Til § 5.

Under en almindelig Gjæring i Gemytterne er det hensigtsmæssigt, at der tillægges Politiet Ret til at føre Tilsyn og Kontrol med Handelen med Vaaben. For at imidlertid en saadan Ret for Politiet skal saa Betydning, er det nødvendigt, at der fastsættes Straf for ikke at følge de Forstrifter, Politiet, for at udøve Tilsynet og Kontrol-len, maatte finde det fornødent at give. Ved Bestemmelserne i § 5 have navnlig de Handlende for Dje, da et virksomt Tilsyn selvfølgelig ikke vil kunne øves, medmindre der med Virkning kan paalægges disse visse Pligter med Hensyn til deres Fremgangsmaade ved at forhandle Vaaben analoge med de Pligter, som paahvile dem, der handle med Gift eller deslige.

Til §§ 6 og 7.

Bestemmelsen i § 6 trænger ikke til nogen nærmere Begrundelse. At de Forsejler, som omhandles i nærværende Lov, maa være